

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

1926.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

1. szám.

Az ujévhez.

Az ujévhez — uj áldást,
Az uj munkához — uj képességet,
Az uj szenvedéshez — uj bátorságot,
Krisztus vérében örök váltságot.
Uj kardot a régi harchoz,
A régi harchoz uj diadalt,
A régi igazsághoz — uj szeretetet,
Az uj élethez — uj elhatározást,
A régi bűntől — uj iszonyodást,
A régi Istenhez — uj bizalmat!

Hálásan tekintünk vissza az isteni kegyelem és áldás egy esztendejére, amely most mult el. Az 1925. évben különösen elhalmozta a jó Isten a magyarországi adventi mozgalmat és adventi népet szeretetével és kegyével. Lelkek megnyerése, az anyagiak növekedése, a testvérek munka- és áldozatkészsége jellemzik egész munkánkat mindenfelé. A kifelé való megerősödés bizonyítékát látjuk abban a tényben, hogy a magyar egyesülést Unióvá szervezhettük át, amelynek immár két egyesülése van. Ezt a jó Isten cselekedte. Ővé legyen a dicsőség!

Hittel felfelé tekintve lépjük át az ujév küszöbét. Vajjon mit hoz reánk az ujév? A két elválaszthatatlan testvér: az öröm és bánat bizonyosan őt is nyomon követik. De azért bátran tekintünk előre! Istennel haladunk. Az ő igazsága a mi pajzsunk és oltalmunk. Szárnyainak árnyékában rejtve vagyunk minden bajtól. Zsolt. 94, 4. Isten nem hagy el s nem hanyagol el bennünket. Zsid. 13, 5.

A keresztnek, a hitért való küzdelemnek nehéz napjaiban gondoljunk arra, hogy van egy mennyei Atyánk, aki a szükséges időben megadja nekünk a szükséges erőt. 5. Móz. 33, 25; Ef. 3, 15—16. Az öröm óráiban pedig magasztaljuk a Mindenhatót s hálás szívvel ismerjük be, hogy nála van az életnek s az igaz örömmnek forrása. Zsolt. 36, 10.

Jelszavunk legyen az ujévben:

Hálával tekintsünk vissza!

Hittel tekintsünk felfelé!

Bátran nézzünk előre!

Ehhez segítsen bennünket a jó Isten!

Minck A.

Nevelés és gyülekezeti élet.

E rovatért MICHNAY LÁSZLÓ felelős.

Advent vigasza.

Luk. 21, 5—36.

Az első advent Krisztust mint Megváltót hirdette; a második mint Birót imádja őt. Ugyanaz, aki amott az olajfák hegyéről Jeruzsálembé vonul, emitt a mennyből jön az egész világ számára. Ott egy szegény néptől és örvendő gyermekeseregtől, itt a mennyei seregek társaságától körülvéve. Ott a templomból űzve ki a szentélyt tisztátlanító pénzváltókat és kufárokat, itt a világból űzve ki azokat, akik nem az Ő országához tartoznak. És mégis, ugyanazon Ur ez ott és itt! Annak, aki az első adventjét üdvözölte, a második teljes öröm léssen. Ne feledjük el, hogy az Ur eme szavakat eljövételéről nem ellenségeinek, hanem tanítványainak szólotta; és pedig mintegy vigasztalásul, hogy el tudjanak igazodni az idők minden zavara közepe. Ezért eljövételének üzenete őrei számára nem az ijesztés, hanem a vigasztalásnak szava.

I. Felvilágosít bennünket az idők jeleiről.

Hűséges az Ur, aki az elválásnál nem akarja útmutatás nélkül hagyni tanítványait. Mintha valakinek egy idegen, ismeretlen országba kellene utaznia s talál egy, a vidékkel ismerős embert, aki pontosan leírja neki, hogy merre fog útja elvezetni és ezt mondaná: «El fogsz érkezni egy sebes folyóhoz, amely mindent elragad; te azonban találsz majd egy hidat, amelyen átvezettetel. És tovább menve, utadnak végén találsz egy hullámozó tengert, mely minden földet elborít árjaival, de ott is készen vár rád egy csónak, amely elvisz a biztos kikötőbe tégedet.» És ezen ember útjának első részét lépésről-lépésre éppen úgy találja, mint ahogy megmondották neki, nem fogja-e hinni azt a hullámozó tengert is, amely utoljára vár reá? S így tesz az Ur. A vándor az ő gyülekezete; az ő Igéje pedig az útmutató eme sötét világban. A mindent elsodró folyó volt az Izráel feletti ítélet; a híd pedig Isten kegyelme, amely az ő gyülekezetét onnét megmentette. Szórol-szóra beteljesedett az, amit szája hirdetett. Ne higyjünk-e tehát neki, ha szól az ő visszajövetelének áradatáról? Vajjon csak az a magvető lenne-e Ő, aki a magot elveti, de a

termést be nem takarítja? És csak az a király, aki a menyegzőre meghív, de nem rendelkezik ama joggal, hogy a vendégeket átkintve, kinek nincsen menyegzői ruhája, azt onnét kiutasítsa? Ő, aki reánk bizza talentumait, ne legyen jogában majd számadást is követelnie?

Magának a természettudománynak sem idegen ma már a világ végének gondolata, ez azonban csak kettő között enged választást: s ez a nap hévségében, vagy az örök jégben való pusztulás. Az ingadozó emberi tudomány szavánál azonban sokkal többet jelent számunkra Urunk csalhatatlan szava eljövételét illetőleg. Eljövetele nélkül országa története csak töredék lenne; örök harc, győzelem nélkül. Azért mi is beismerjük az apostolok, győztesek, mártírok egész seregével egyetemben... Ap. csel. 7, 56.

Az Ur azonban a bizonyosság mellett a jeleket is megadja, melyek eljövételét megelőzik. Belső és külső körülmények azok, amelyek a világharométer állását és a világra mutatóját jelzik. Hamis próféták és hamis Krisztusok. Elésés kísértései azok részéről is, akik a hitben vannak, a szeretet elhidegülése egymás között és a gonoszság megsokasodása. A világ elmerülése a gondtalanságba és gúnyba. A népek között egy folytonos erjedési folyamat; osztályok harca egymás között és a lázadás a tekintély ellen; a házban a jámborság kötelekeinek megoldása. E sok rossz jel mellett azonban egy boldogító is, amely az Ur közeledését hirdeti, s ez a misszió. Ezért az ő vigasza; lásd, az Ur előre megjelenté: szivetek meg ne ijedjen, ne féljetek.

II. Ez az idők szenvedései felé emel bennünket.

Nem jaj és gonoszság okáért, hanem a boldog reménységért mondotta az Ur ezeket a szavakat. Ezen viharok a tanítványok számára nem őszien melyek után a hideg, pusztaság tél következik, hanem tavasziak, melyek a nyarat hirdetik. (28. v.)

Vannak olyan egyházi álmodozók, akik egy dicsőséges és győzedelmes egyházzól: állandó békéről álmodoznak, s lecsüggesztik fejüket, ha minden oly reménytelenül néz ki. Mi azonban éppen ellenkezőjét tudjuk ennek és feltekintünk Urunkra, aki éppen akkor áll a legközelebb hozzánk, mikor az Ő ügye a legelveszettebbnek látszik. Isten országának kezdete és befejezése a földön egyformán lesz. Kicsinyen, megvetetten állva a világ im-

náló hatalmasságai mellett, fog az Urnak ügye széjjelhordoztatni egy elenyésző kisebbség által. Csak kevesen várták, amit Simeon, az Urnak első adventjét, kevés lesz azoknak száma is, akik a nagy nyomorúságban visszatérő Urukra várni fognak. A bolond szüzeknek nem hiányzik más, csak olaj — a jövőmondásnak lelke; egy áttekintés az éjféli sötétvégű időn, s ezért megzavarodnak, lámpáik kialszanak, midőn az Ur jön. Már most nem segít egy feldiszipított lámpa, egy külsőleges kereszténység.

Vigasztalódj a keresztények oly nagy széttagozódottsága dacára is, — azon sok konkoly dacára a buza között — ne tedd ölbe kezeidet, hanem erősödj a nagy feladatok számára.

III. Ez erősít az idők harcai számára.

Van egy rest városa is az Urnak, egy város, amely nem akarja menteni azt, ami menthető. Éppen ott, ahol sokan semmittévé állanak az élet piacán, az Ur övéitől ébrenléletet és munkálkodást követel addig, amig nappal van. Nyílt szemeket és füleket az idők szükségéi számára, imádkozó sziveket és kezeket a megpróbáltatás napjára. Harcba kell állani a saját lelkünkért is, nehogy az élet gondjai visszaszorítsák a sokkal fontosabb Isten országáért való gondunkat. (34. v.).

S. B.

Akarsz-e meggyógyulni?

Olvasd: János ev. 5. r. 1—16.

Ismét elmúlt egy év. Mennyi gond, teher és bánat lett az elmúlt esztendővel eltemetve. Egy új év küszöbén állva, sokat gondolok arra, hogy mit rejt számomra az új esztendő. Szívem örül, ha arra gondolok, hogy egy évvel közelebb jutottam ismét ahhoz az időponthoz, amikor Isten az Ő szent országát felállítja. Azonban sokszor tépelődés és aggodalom fog el, hogy vajjon ezzel az öltözékkel, amellyel most rendelkezem, ott lehetek-e a Bárány mennyegzőjén? Ha magamra nézek, az Isten Szent Lelke csak arról győzhet meg, hogy bűnös és beteg vagyok. Egy új szívre van szükségem, mely teljesen kizárja magából a világot és egészen Jézusért dobog. Egy erős és egészséges hitbeli élet után vágyok, egy olyan élet után, mint az Istennek küldöttei, az apostolok, az első keresztények éltek. Azt hiszem, sokan gondolkoznak úgy, mint én is, s azért szebbet és jobbat nem kívánhatok tehát kedves testvéreimnek akkor,

mikor egy boldogabb új esztendőt kívánok, mint azt, amit Dávid is kívánt magának: 51. Zsoltár 12. v. «*Teremts bennem tiszta szívet s az erős és régi lelket újítsd meg bennem!*» Hála legyen a mi mennyei Atyánknak, hogy oly Megváltót adott, ki könnyörül is szenvedő, beteg gyermekein.

Óh mily öröm tudni azt, hogy nem vagyunk elhagyatva!

Oh mily boldogság tölti be szívemet akkor, ha arra gondolok, hogy Jézus mindent megtett érttem, hogy az örök életet elnyerjem.

Milyen boldogság tudni azt, hogy Jézus megbocsájtja minden bűnünket. Ha bűneink vérpirosak, fehérek lesznek, mint a hó. Ha bármily mélyen elbukottak legyünk is, Jézus szeretete irányunkba nem változik meg. Ő azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszetteket. Luk. 19. 10.

Csak két osztálya van az emberiségnek: az elveszetteké és megtaláltaké. Vajjon melyikhez tartozol te? Megengedted-e már magad találni? Itt ez új esztendő küszöbén add át a te bűnös és beteg szívedet Jézusnak, Ő elfogad téged úgy, amint vagy, amint Hozzá jössz.

Alapszövegünkéből sok tanulságot meríthetünk magunknak. Kövess gondolatban engem k. testvérem és versről-versre szedjük ki magunk számára a tanulságot.

1. vers: «*Ezek után ünnepük vala a zsidóknak és felméne Jézus Jeruzsálembe.*» Az Urnak szokása volt, hogy minden alkalomkor felment Jeruzsálembe, hogy imádjá az Atyát. Sokszor hosszú, fáradságos utat tett meg csak azért, hogy egy ünnepen a templomban Istent dicsérhesse. Jelenjünk meg mi is az Urhoz hasonlóan szombati Istentiszteletünkön pontosan, mert sohasem tudjuk azt, hogy melyik az a szombat, melyen az Ur meggyógyíthat bennünket. Szombat, áldott szombat volt az a nap is, melyen a 38 esztendő betegn meggyógyult.

2—3. v. *Van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy tó, melyet héberül Bethesdának neveznek. Őt tornáca van.* A régi Juh-kaput István diakonus vértanu-halálának emlékére ma István-kapunak hívják. *Bethesda* héber szó, azt jelenti: *Kegyelemháza*. Őt tornácán a sánták, vakok, aszkórosok nagy sokasága várakozott...

4. vers: Mert időnként angyal szálla a tóra és felzavará a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akármilyen betegségben is volt.

Egy angyal szállt le. Tehát nem a tó ásványvíztartalma gyógyított, hanem az Isten időnként megnyilvánuló kegyelme s azért nevezi az Ige Bethesda, azaz Kegyelemháza tavának.

A Bethesda-tava jelképezi e földön az Ur Jézus egyházát. Mióta a bűn beköszöntött e földre, a világ egy nagy kórházzá lett, benne sok vak, béna és erőtelen, kik gyógyulásra várnak. Talán te is a gyógyulni akarók közt vagy? Ha igen, úgy örülj! Jézus a gyógyulni akarók számára állítá fel egyházát. Lukács 5. 31. Nem jöttem az igazakat hívni, hanem a bűnösöket a megtérésre. Nem az egészségeseknek, hanem a betegeknek van szükségük az orvosra.

Jézus nem azért mondá ezt, mintha népe között egy igaz is vagy egy egészséges lett volna is, hanem sajnos, sokan lelki vakságukban magukat igazaknak és egészségeseknek tartották. Így pl. a farizeusok és írástudók nagy tömege egészségesnek és igaznak tartotta magát. Sajnos, ma is telve a nagy világ ilyen önigazult farizeusokkal és írástudókkal, kik megvetik az evangélium gyógyító erejét. Óh, boldogok vagyunk, kik magunkat a Biblia fényében bűnösöknek és betegeknek látjuk, mert a Szent Lélek az, ki meggyózi e világot a bűn és igazság tekintetében. Bűnös vagy? Beteg vagy? Ne ess kétségbe, mert Jézus vár reád is, hogy meggyógyítson téged és neked ez új esztendőben új szívet és új lelki erőt adjon. Akarod-e ezt Tőle elfogadni? Ő vár reád és hív téged. Máté 11. 28. «Jöjjetek Énhozzá, mind, kik megfáradtatok és megterhelteketek. Én nyugalmat adok a ti szíveteknek.» Hallod? Jézus azt kínálja neked, amid éppen nincs, de amivel nagyon szeretnél bírni, nyugalmat. *Jertek Hozzá!* Ne máshol, ne a bűnben, ne a világban keress beteg lelkednek, szívednek gyógyulást, ott nem találsz! Talán eddig máshol kerestél erőt, vigasztalást és nyugalmat és nem találtál! Oh jöjj ez újesztendőben Jézusodhoz, Ónala megtalálod ezt.

Talán már sokszor hallottad Jézusnak hívó, kérő hangjait, és nem mentél. Menj Hozzá most. Ez új esztendő hajnalán kér téged Jézus: «Ma, ha szavamat hallod, ne keményítsd meg szívedet.» Ne mondjad, majd holnap.

Az öt tornác az öt világrész, hol a betegek, aszkórosak, bénák, vakok nagy sokasága várja gyógyulását. Vajjon te is már ott vagy a várakozók között?

Mikor pünkösöd napján az Ur Lelke leszállott

egyházába, aznap 3000 ember találta meg egészségét és vele együtt örök életét. Az Ur Szent Lelke azóta is működik és érintkezik egyházával, de csak az számíthat gyógyulásra, aki belép a tóba. Aki halogatja a komoly és teljes átadást, a teljes megtérést, az csak nehezen, vagy talán sohasem fog meggyógyulni. Egy nagyon tartalmas iskolaverssel szeretnélek inteni téged: «*Halasztását dolgoznak, sok megbánta már, Ne véld élted tréfának, az idő eljár.*»

«Vala pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségében.»

«Ezt amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van, monda neki: Akarsz-e meggyógyulni?» Ján. 5. 5—6. v.

Egy ember 38 évig volt a tó mellett. Harmincnyolc évig hiába volt a gyógyulás helyén, nem tudott meggyógyulni.

Nem hiába kérdezte az Ur tőle azt: «Akarsz-e meggyógyulni?» Bár tudta az Ur, hogy gyógyulásra van szüksége, hogy azért kereste fel a Bethesda tavát, de azért mindenkit megkérdez, mert akarata ellen senkit sem akar meggyógyítani.

Szeretne téged is meggyógyítani. «Reád vár az Ur! Akarsz-e meggyógyulni?»

A 38 éves beteg azt felelte az Urnak: «*Uram, nincs emberem, hogy mikor a víz felzavarodik, bevigyen a tóba . . .*» stb. 7. vers. Mintha tovább így folytatta volna: «Harmincnyolc éve várok itt reménykedve, 38 éven keresztül hiába vártam gyógyulásomat, nem letem. De te, óh Uram, ép jókor jöttél. Lásd, im most szállott le az Isten angyala, hogy megzavarja a tó vizét. Nézd, Uram, már mozog is a tó, óh kérlek, könyörülj rajtam! Harmincnyolc éve itt várok, várom, hogy könyörülj rajtam, eddig hiába vártam, de most vigy be a tóba, hogy meggyógyuljak! Óhaja teljesült. Akik Jézustól várják gyógyulásukat, azok meg is fognak gyógyulni.

8. vers: *Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat és járj!* — «*Kelj fel!*» — hangzott a parancs. S a 38 esztendő bÉna meggyógyult, felkelt és járt.

Óh, minő nagy hit kellett ahhoz, hogy valaki, aki 38 évig mindent elkövetett, hogy meggyógyuljon és nem sikerült, most egyetlen szóra eldobja mankóit.

Hitt az Ur szavának s azért felkelt és járt.

Ma is csak a Krisztusba vetett hitünk gyógyíthat meg bennünket. Csak ha szavának, a Szentírásnak, az Igének hiszünk és annak paran-

esát a 38 éves beteghez hasonlóan teljesítjük, csak akkor számíthatunk mi is gyógyulásra. Telve vagy bűnökkel, gyengeséggel? Megszabadulhatsz tőle, ha bármily betegségben szenvedsz is, ha Őhozzá jössz. Jöjj hát ma. Ez új esztendő küszöbén kérlek, hogy jöjj. Neked is szükséged van reá, és Ő vár reád. Belső tisztaságra és e ragályos világban egészségre van szükséged. Ha még nem nyerted el, akkor jöjj Jézushoz, Ő megadja ezt neked. Ez új esztendő kezdetén kérdez téged is: „**Akarsz-e meggyógyulni?**“ Óh, mondd hát az Urnak: Igen Uram! Itt állok már évek hosszú sora óta a tornácán, — a gyülekezetben várok reád — de még nem gyógyultam meg. Megkeresztelkedtem már kereszttség vizével, de te jöjj, óh Uram, ma! ez új év kezdetén és keresztelj meg Szent Lélekkel is, hogy megtaláljam lelkem gyógyulását. Igen, Uram! Meg akarok gyógyulni s azért kérlek, ne távozz el tőlem, míg meg nem gyógyítod sok sebem. Óh, ha hallod a te Üdvözítődnek hozzád intézett szavait ez új év kezdetén, midőn kérdez téged: „*Akarsz-e meggyógyulni?*“ Akkor térdelj le a te Urad és Üdvözítőd elé és kérd őt, mondván énekünk szavaival néki: „**Térj be hozzám, Uram,** hogy meggyógyulhassak, hogy bűnös szívem megtisztuljon, hogy új emberré lehessenek. Segítsen téged és engem is az Ur, kedves testvérem, hogy eme kérdésünk és vágyunk meghallgatásra találjon, hogy Krisztus Jézus által az új esztendőben meggyógyulhassunk. Ámen.»

„Térj be hozzám, Uram! Soká voltál már künn, Szívem kicsiny hajlékában, Enyhítsd bánatom. Szegény vagyok és vak, Elfog a félelem, Te hatalmas vagy és gazdag, Kegyelmed végtelen! Térj be hozzám! Szívem mást nem kíván! Térj be hozzám! Szívem mást nem kíván! Térj be hozzám!»

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Ragályos betegségek.

Spicer atyafi, 1925 júliusban Hamburgban tartott előadása.

Ma reggel a lélek ragályos betegségeiről szeretnék beszélni, mert a testi betegségeken kívül még más dolgok is ragadósak. Azt mondják, hogy az egészség is ragadós; annyi bizonyos, hogy az

öröm és bátorság lelke átragad másokra is, éppen úgy mint a csüggedés és elégedetlenség lelke. Egy néhány bibliaverssel fogom ezt megvilágítani.

Ján. 12, 1. 6. Mária szeretettől eltelve kenetet vásárolt, de volt ott egy üzlethez értő ember, Judás. Ő értett a pénzkezeléshez. Ő meggondolt és takarékos volt. Rosszalását finom formába öntötte. Tanácsot adott arra vonatkozólag, hogy mint kellett volna cselekedni. De a következő vers azt mondja róla, hogy tolvaj volt, aki a zacskóban levő pénzt «elhordta». A szövegünkben csupán Judás fejezte ki rosszalását. Olvassuk Márk 14, 4. versét. Itt már egynéhányan beszélnek, Máté 26, 8. verse pedig azt mutatja, hogy minden tanítvány meg lett fertőzve ettől a lélektől. Mindnyájan ugyanazt mondták, mindnyájan hibát láttak a dologban. A hibázatás ragályos. Legyünk elővigyázatosak azon lélekkel szemben, mely általunk meg akar nyilvánulni. Ha himlősek vagyunk, úgy otthon maradunk és nem megyünk az emberek közé. A pogányok nem törődnek ezzel. Afrikában néha iskolás gyermekek ezt mondják: «tegnap nem jöhettünk el, mert testvéreink himlősek és ezért otthon maradtunk segíteni.» Ők nem ismerik a fertőzés veszélyes voltát. De tudjátok-e, hogy az emberek szelleme ragályosabb, mint bármilyen fertőző betegség?

Emlékeztek a 12 kém esetére IV. Mózes 13. fejezetében. A két bátor férfiú tanácsára nem hallgattak, a tiz bátortalan férfiú szelleme beteggé tette őket. Mindnyájan a csüggedés betegségébe estek. Ez az esemény élénk bizonyítéka annak, hogy az elcsüggedés hová vihet egy népet. Bátortalanságot és csüggedtséget kelthettek ahol akartok, de aki ezt teszi, bűnt követ el. Ha szívetek el van keseredve, zárjátok le szájatokat. Ne beszéljete elkedvetlenezésről, mert másokra is átragad.

Oh barátaim, ne beszéljünk annyit a nehézségekről. Sátán az angyalok között járt és azt állította, hogy az égben valami nincs egészen rendben. Mindenképpen igyekezett őket erről meggyőzni, míg nem az angyalok egyharmad részét tényleg kételkedőkké tette. Midőn magát becsapta, másokat is magával rántott a mennyből. A rosszakaratu beszéd olyan, mint a rothadt fecsegés, mely mint egy ragályos betegség terjed. De rothadt beszéd a mi szánkat ne hagyja el, mivel az leront. Soha ne ejtsünk olyan szavakat, amelyek rombolnak.

Mint adventisták mindig a bátorságról kell, hogy beszéljünk, mert Isten Igéje, mely sziklaként áll, miénk. White testvérnő azt mondta egyszer

Washingtonban: «beszéljete világosságról és világosságot láttok, beszéljete bátorságról és bátrak lesztek.» Nem tapasztaltátok már ezt? Krisztus ezt mondta: E világban nyomoruságtok leszen, de bizzatok, én meggyőztem a világot.» Krisztus bátorsága lett nekünk is megigérve.

Diakonusainknak!

Szomorú nap éneke.

Betegen, árván,
Gyűrődött párnán,
Jó látogatóra
Hiába várván,
Nem nyílik ajtó.

Könnyre fakasztó
Elhagyottságban
Álmokat hajtó
Gondokkal járnak
— Ijesztő árnyak —
Vén hallgatag órák
— Sötét nagy szárnyak. —

Hullnak a könnyek . . .
Ott kinn köszönnek . . .
Csend . . . Hallga! . . . Hallga! . . .
Talán most jönnek? . . .

A missziólélek ha dolgozni kezd.

«Az Aratási Hálaadó Munka» megindulása óta kint a területen járok. Ezek a látogatások igazi áldássá váltak részemre, itt is ott is látva testvéreink készségét. Mintha mind jobban és jobban nyilvánulna meg az a lélek, amelyet misszióléleknek szoktunk nevezni, amelynek segítségével az Isten országának eljövételéről szóló evangélium mindenkihez el fog jutni.

Négy évvel ezelőtt egy házaspár, ki az igazságot elfogadta, telepedett le egy nagy város mellett. Jól emlékszem első nehézségeikre, de az arcukra is, amely minden konferencián látható volt, — mindig bátrak voltak. Ma tizenhét tagú gyülekezet van ott. Egy szobáskából ahol eddig gyülekeztek, egy szépen berendezett terembe költöztek át. Addig dolgoztak, míg nem megszaporodtak és termet kaptak.

A múlt héten vasárnap este volt a teremmegnyitás. Minden szék megtelt, a bejáratnál álltak és sokan távoztak helyszűke miatt. Az egyik atyafi

az előadás előtt ezt mondta: «Mi mindent előkészítettünk, dolgoztunk és meghívókat osztottunk, vajjon tele lesz-e a terem?» Oh az ilyen reménység, melyet munka és imádság előzött meg, meg nem szégyenül.

Odaát a Dunántul egy városban egy évvel ezelőtt nem volt adventista. Egy napon egy könyvárus dolgozta keresztül a várost. Ma huszonegytagú gyülekezetünk van ott. Mit tudnak lelkes tagok tenni, ha az Ur és ők együttmunkálkodnak. Nagy szerű dolog e földön a mi sarkocskánkban a mennynek ügynöke, Jézusnak munkatársai lenni. Nem gondoljátok, hogy az Ur az ilyeneket becsüli?

Éz a gyülekezet is költözködik már. Csodálatos, akiket a lélek birtokába vesz, azok költözködnek. Szorgalmas munka folyik az új teremben, ahová százötven ember fér be; egy hét múlva lesz a felavatás.

Egy harmadik stációról szeretnék még megemlíteni. Közel az osztrák határhoz növekedik Isten előrelátása folytán egy kis gyülekezet. Öten vannak és ugyanannyian készülnek a keresztségre.

És mit szóljunk azokról a helyekről, ahol Istennek lelke végez csöndben előkészítő munkát. Csoportok várnak itt is ott is az utolsó evangéliumi üzenetre. Jel. 14, 6. Ne menjünk ki mint munkások és segítsünk learatni? Hagyjuk szívünkben dolgozni ezt a lelket, melynek vágya embereket megtenni és az Ur nagyot fog tenni általunk.

S. K.

Ifjusági osztály.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Olvasd, — gondolkozzál — és imádkozzál!

1. Istennek tetsző-e életem?
2. Örülök-e keresztyén életemnek?
3. Táplálók-e ellenszenvet vagy gyűlöletet a lelki irányában?
4. Tanulmányozom-e a bibliát naponta?
5. Mennyi időt töltök titkos imával?
6. Nyertem-e valaha egy lelket Krisztus által?
7. Kaptam-e valaha egyenes választ imáimból?
8. Az időleges és örökkévaló dolgokat igazságtól értékük szerint veszem-e?

9. Imádkozom és dolgozom e valaki üdvösségéért?

10. Létezik-e valami, amivel nem hagynék fel Krisztus kedvéért sem?

11. Mi az én legnagyobb hibám?

12. Milyen benyomást kelt életem azokra, akik nem keresztények?

13. Helyezek-e valamit vallásos kötelességeim elé.

14. Hűséges vagyok-e az Ur pénzével?

15. Nem-e mulasztottam el egy ismert kötelességet?

16. Jobbá vagy rosszabbá lesz-e a világ az én életem által?

17. Teszek-e valamit, amit másban elítélnék?

18. Világos-e előttem, hogy milyen helyet szánt nekem az Ur az Ő művében?

19. Mit teszek Jézus eljövételének siettetése érdekében?

20. Ugy cselekszem-e ahogy Jézus tenne az én helyemben?

Miért?

Ford.: *Sohlmann K.*

Miért a sok szenvedés és könnyek?

Miért annyi kielégületlen vágy?

Miért sajog annyi égő seb?

És éppen a legjobbakat érik fájdalmas órik?

Miért szabad könyörtelenül elválasztani?

Azokat, kik szeretve egyek voltak,

Hűdeg halál, korai elmulás . . .

Mért épp a nemesek pusztulnak?

Miként az arany az erős tűzben tisztul,

A gyémánt sok csiszolásra megfinomul,

Aként kezd a nemes szív,— ha szenved, ragyogni,

S azért fogja a jókat mindig tövis koszorúzni.

Újévi gondolatok az Adventista ifjúság részére.

Megszentelődés.

Tűzz ki magas és nagy célokat szemeid elé. Válaszd a legnemesebb célt, a *megszentelődést* . . . Figyeld, hogy mit is mond az Úr: III. Móz. 20. 7. Szenteljétek meg azért magatokat és szentek legyetek, mert én, az Úr, a ti Istenetek, szent vagyok.» A legszobbb cél ez, melyre különösen e bűnnel telt világban az ifjúságnak van szüksége. Annyi kísér-

tés, annyi bűn leselkedik szívünk ajtaja előtt és reánk van vágyódása, hogy csak akkor tudunk ellene állani, ha az igazság által megszentelteké leszünk.

Csak egy megszentelődött szív képes Jézusért dolgozni. Csak egy megszentelődött szív tud igazán lelket menteni a bűnből és elvégezni a munkát, amelyet az Úr ifjú vállainkra rakott.

A munka.

Isten vár reád. Így szól az Úr, És. 6. 8.: «Kit küldjek el és ki megyen el nekünk?» Vajjon ne feleljük-e azt, amit a próféta mondott: «*Imhol vagyok, küldj engem.*» A befejező munka előtt állunk. Nagy munka vár reánk! Nem jönné-e te is segíteni. Jöjj. Ne csak lombozó leveles fa légy, hanem olyan fa, mely minden időben megtermi gyümölcsét. Az Úr Izráel fiaitól is gyümölcsöt várt, de nem kapott. Tudjátok e nép pusztulását.

Eredmény.

Hogy állasz az Úr előtt? Üres kézzel-e? Vagy azt mondd: «Itt van, Uram, mind, kit kegyelmed által nekem adtál.» Van-e már eredményed? Ha nincs, gondold arra, amit az Úr Lukács ev. 13. r. 7—9. mond. «Még egy esztendő s ha eredményed nem lesz, kivágattatol.» Gondold e három fontos dologra és határozz. Tűzd célod jó magasra. Az Úr meg fog segíteni. Az Úr világosítsa meg elméd és szíved, hogy helyesen válassz.

Michnay László

Szombatiskola.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Jó segítség a szombatiskolai tisztviselőknek.

Az első szombatiskolai tanfolyamok szeptember 3—13-ig Caviness atyafi látogatásával kapcsolatban Békésgyulán, Miskolcon és Budapesten tartattak, két-két napos megbeszéléssel. Jelen voltak Minck atyafi, Zeiner atyafi, az egyesület munkásai és az alulírott. Igazi örömet okozott az, hogy a Testvérek szép számban jelentek meg a vidékről is, jeléül annak, hogy értékelik a szombatiskolát és az arról folyó tanácskozásokat.

Külön felemlítésre méltó az, hogy Miskolc áldozatok árán hétköznap jött össze.

Szeretném, ha minden távollévő látta volna azt az érdeklődést, amelyet Testvéreink az egyes pontok megbeszélésénél mutattak. Az előadók szabatosan és tárgyilagosan vezették be a tárgyat, amelyet általános és hasznos megbeszélés követett.

Különös élénkséggel lett a gyermek-szombatiskola ügye megtárgyalva. Gyermekeink képezik a ma vetését, a holnap aratását. Dacára a kísérleteknek, az anyáknak senki meg nem tilthatja, hogy magzataik szívébe azt ültessék, amit ők jónak és igaznak hisznek. A gyermekek nevelésére több gondot kell fordítanunk, mint valaha, úgy a gyülekezetben, mint otthon, ha azt akarjuk, hogy szívüket el ne idegenítsék és karjainkból ki ne ragadják őket, hanem ott legyenek ők is, ahová mi vágyunk. Jézus szava ma is így cseng: «Engedjétek hozzám a kicsinyeket.»

Megbeszéléseink folyamán kidomborítottuk a szombatiskolai hármast, ú. m.:

1. Állandó és pontos látogatás.
2. Naponkénti lecketanulás.
3. Pénzügyi cél.

Ha az Unió el akarja érni a pénzügyi célt, mely szerint az összes szombatok adakozása a tized 25%-át tegye ki, úgy minden egyesületnek, gyülekezetnek és tagnak egy külön saját célt kell kitűzni. Ez az egyéni cél az Unióban tagonként és szombatonként 3500 korona.

Caviness atyafi jó segítséget nyújtott nekünk a tanfolyamok által, melyet bizonyára minden jelenlevő értékelt. «A szombatiskola a tanuló gyülekezet.» A tanulás és nevelés szükséges e folyton növekvő adventi mű erősítésére és felépítésére, de nem elég; szükséges a készséges együttműködés és véghezvitel is.

Menjünk a mi szombatiskolánkba barátainkkal együtt és tegyük az iskolát azzá, aminek lennie kell: lélekmentő eszközzé!

Sohlmann K.

A szombatiskola megóv az eleséstől.

A zsidókhöz írt levél 10. fejezetében a 23. és 25. versben intve leszünk, hogy «tartsuk meg a reménységnek vallását tántoríthatatlanul.» Az eszközök egyikéül, melyek által képesek leszünk megtartani a reménységnek vallását, azt ajánlja az

Írás: «Ne hagyjuk el a magunk gyülekezetét, amiképen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival is inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget.»

Találtak-e ki valaha jobb intézményt, mely alkalmasabb egymás intésére, mint a szombatiskola? A szombatiskolában mindenki részt vehet és részt is kell vennie. Az istentisztelet alatt a vén vagy a prédikátor egy olyan beszédet tart, melyet egymaga tanult az ő otthona magányában, ezzel szemben a szombatiskola csodálatos előnye az, hogy benne minden tagnak alkalma nyílik a leckét saját magának tanulni, a saját gondolatait, melyek a lecke személyes tanulásából támadtak, szabadon kifejezni. Az intés ennél fogva közös. Tényleg a szombatiskolában alkalmunk nyílik egymás intésére és egymásnak a szeretet és jószág munkáira való felindításra.

Ilyen alkalom nélkül, melyet a szombatiskolában való hetenkénti összejövetel nyújt, az emberi természet különös jellegzetessége folytán könnyebb volna egymásban a közös gyűlöletet, semmint a szeretetet és jószívűséget felkelteni. A kegyelemnek egy eszköze létesítettett közöttünk a szombatiskolák által.

A szombatiskolának nem egyedüli oldala az, mely előmozdítja szívünkben az igazság szeretetét és megtart bennünket a reménységnek vallásában. Hogy a szombatiskolák által nyújtott alkalmaknak részeseivé legyünk, az osztályokban való kérdéses által felbuzdítottunk arra, hogy a leckét magunknak tanulmányozzuk. Miközben ezt tesszük, valószínűségben az élet kenyerével táplálkozunk, mivel Krisztusnak szavai a léleknek étel és ital. «Azok lélek és élet.» És amiképen a test elpusztulna, ha rendszeresen és gyakran nem kapna megfelelő táplálékot, úgy a lélek, mely ujjászületett és megízlelte Istennek jószágát és ivott az Üdvösség kútfejéből, kell, hogy állandóan egye az Élet kenyerét és igya az Élet italát, rendszeresen és sűrű időközökben. Ez a tény segítsen bennünket a lecke napenkénti tanulásában. Lépésről-lépésre vezetettünk be minden igazságba és ilymódon felfegyverkezünk Sátán gonoszúsága ellen.

Caviness.

„Az olyan ember ki mindig mások hibáját mutogatja néked, másoknál majd a te hibáidra utal.“

Könyvárusítás.

E rovatért WICKLEIN ALFRÉD felelős.

Az irás jelentősége a 16-dik század reformációjában.

Teljes bizonyossággal megállapítható, hogy a 16. század reformációja a nyomtatványok által érte el azt a csodás eredményt, amely ma is bámulatba ejt bennünket.

A «Mártirok a reformáció idejéből» című füzetben a következőket olvashatjuk erre nézve:

A reformáció korában az evangéliumnak élő szóval való hirdetése mellett a traktát terjesztése volt az az eszköz, amelynek segítségével az evangélium ismerete a tulajdonképeni nép között szelődésben elterjedt.

Az 1524. évben számos francia menekült érkezett Bazel városába. Ezeket hitük következtében száműzték hazájukból. Itt megtelepedve azonnal hozzáláttak, hogy francia nyelven traktátokat nyommassanak, amelyek az evangéliumi igazságokat voltak hivatva terjeszteni.

Anemond de Coot lovag és Michael Ventin voltak az elsők, akik Bazel városában nyomdát állítottak fel a biblia és traktát nyomtatására. Anemond a következőket írta Farelnek:

«Azt szeretném, ha egész Franciaországot sikerülne elárasztani az evangéliumi iratokkal, hogy kunyhókban és palotákban, kolostorokban és lelkészi lakokban s a szívek szentélyében a leghathatósabb bizonyosságot tehetnénk Krisztus kegyelme mellett.»

Azon traktátokat, amelyeket ebben az időben Bazelben nyomtattak, részben maguk írták ezen férfiak, részben pedig németből fordították át. Ezen traktátokat azután nem csak alkalomadtán terjesztették, hanem kolporteurokat bíztak meg azzal, hogy azokat Franciaországban elterjesszék.

Calvinról, aki számos fiatal embert képezett ki az evangéliumi munkára, a következőket olvashatjuk:

«Calvin képességeikhez és tudásukhoz mértén használta azután fel őket. Egyesek mint lelkészek, mások mint evangélisták, ismét mások mint biblia és traktátterjesztők tértek vissza hazájukba, határozott s állandó lakóhely nélkül abban a tudatban, hogy minden pillanatban készen kell lenniük a vértanulhalál elszívására.»

Több mint harminc sajtó dolgozott Genfben a

bibliák és evangéliumi traktát előállításán. Abban az időben egészen más külalakja volt ezen könyveknek. Csak akkorák voltak, hogy kényelmesen el lehetett őket rejteni a mellényzsebben s ámbár nagyon éberren őrizték a francia határt, a svájci evangélisták mégis elég vakmerőek voltak ahhoz, hogy különféle áruházban behatoljanak drága árujokkal Franciaországba.

Egy azon korból való katolikus író a következőket írja róluk: Az ember azt hitte volna, hogy a Franciaországban lángoló számos máglya tüze egy kissé lehűti a genfi reformátorok agitációs kedvét. Azonban ennek nyomát sem látjuk. A legnagyobb rendszerességgel bocsátotta utnak bátor úttörőit, akik megalkuvást nem ismerve haladtak a számukra kijelölt uton.

Most az utolsó időben igazán kevés okunk van aggodalomra, mert erősen meggyőződhattünk róla, hogy Izráel őrzője nem alszik és nem szunnyad. Isten állandóan őrködik munkája felett. Ugyanerről a reformáció korában is meg voltak győződve. Imé a bizonyossága ennek:

«Minden kibocsátott traktát olyan, mint egy kilőtt nyíl. A cél, amelyre lőtték, az olvasó szíve. Vajjon megsebesíti-e az életre? Isten tudja! Igen, ha egy ilyen traktát elbeszélhetné, hogy min ment keresztül, miközben kézzel kézre, szívből szívbe járt. Nem minden nyilvessző találja el a célt, sok lepattan róla a földre. Hasonló sors vár néha a traktátra is.»

Ha egy ismeretlen embernek egy traktátot átadsz, talán elolvassa unalomból s mikor kész vele el szeretné dobni. Azonban a nyílnak egy horgos kampója is van. Ez erősen beleakad az olvasóba, úgy hogy nem tud tőle oly könnyen szabadulni. Ismét kénytelen azt elolvasni s végre szívébe hatol a nyilvessző éles hegye. A trakta tartalma is így hatol be az olvasó szívébe. Vannak, akik annyit olvassák végül a kis könyvecsét, hogy azt teljesen széttepik. Azonban mire a könyvet széttepik, az illetők új emberekké lesznek Krisztus Jézusban.

Az is gyakran megtörténik, hogy valamely ember kap egy traktát, de kelleltenül dobja el magától s nem olvassa át. De imé jön egy másik ember, aki azt megtalálja s nagy érdeklődéssel tanulmányozza. Isten ennek szívet választá ki, hogy az ellőtt nyilvessző céltáblája legyen.

Avagy azt hiszitek, hogy az isteni gondviselés nem terjed ki minden egyes jelentéktelennek látszó traktátra? Nemde olyanok azok, mint a nyilvessző

a hős kezében! Ők is a világ szegényei és megvetettjei közé tartoznak, amelyekről azt mondja az Irás, hogy Isten azért választotta ki őket, hogy nevének megdicsőítésére és országának építésére használja fel őket.

Oh ha az a szegény traktát beszélni tudna! Elmondhatná, hogy itt kigunyolták, amott dühösen széttépték és lábbal taposták. Vajjon miért? Mi rosszat cselekedett? Azt hiszem erre a kérdésre ép úgy nem tudnának ellenfelei megfelelni, amiképen Krisztus vádolói sem tudtak rá felelni. Az egyetlen bűne, hogy Krisztusról bizonyosságot tesz.»

Ez a bizonyosság igaz. Ezért buzgón fogjunk azon munkához, amely megmarad az örökkévalóság számára. S gondoljunk azon igaz mondásra: Aki gazdagon vet gazdagon is arat!

*

Nincs magasztosabb munka az evangéliumi könyvadásnál, mert ez magába zárja a legmagasabb erkölcsi kötelelességek teljesítését.

White E. G.

Tapasztalatok Magyarországból.

Hűségért hűséget!

Ezelőtt mintegy három és fél évvel egy testvér jött hozzám, aki elpanaszolta, hogy annak ellenére, hogy minden tőle telhetőt megtesz, hogy sikeresen végezhesse a könyvadás munkáját, mégis oly rosszul megy dolga s oly eredménytelen minden fáradozása, hogy hat gyermekének kenyeret sem tud vásárolni.

Csodálkozva hallgattuk ezt, mert nem tudtuk megérteni, hogy hogyan engedheti meg a jó Isten, hogy egy oly ember, aki hűségesen végzi munkáját, ily nagy nyomorúsággal legyen kénytelen megküzdeni.

Megvizsgáltuk az ügyet. Rájöttünk, hogy ezt a testvért már évekkal ezelőtt is több ízben részesítettük támogatásban a misszió részéről. Bizonyosra vettük, hogy valami nincs rendjén nála. Onnan van a kudarc és sikertelenség.

Úgy ízben meg is kérdeztem a testvért, hogy vajjon mindenben híven teljesítette-e kötelezettségeit a jó Isten iránt? A testvér könnyek között vallotta be, hogy bizony idáig nem volt hűséges teljesen a tizedpénzek befizetésében. Azonban erő-

sen elhatározza magát, hogy azon naptól fogva leglelkiismeretesebben tesz eleget mindennemű köteletségének s így a tized fizetésében is lelkiismeretes és pontos lesz.

Csodálatos változást tapasztaltunk. A testvér, akinek semmiféle különös tehetsége, tudása vagy képessége sem volt, a legeredményesebben működő könyvadásunk lett, aki az utolsó hónap folyamán tisztán megkeresett 15 millió koronát. Ezen időtől fogva sohasem szenvedett szükségét sem ő, sem nagyszámú családja s teljesebbé mentek rajta Malakiás próféta szavai:

«Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házámban és ezzel próbáljatok meg engem, ezt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit és ha nem árasztok rátok áldást bőségesen.»

Ezt tapasztalhatja különösen a hűséges könyvadás.

Wicklein A.

Aranymondások.

A legkeményebb, legszigorúbb és legutolsó lecke, melyet az embernek e földön meg kell tanulnia: az Isten akaratával szemben való megalkodás. A legkeményebb lecke ez, mert a mi elvakult tekintetünk előtt Isten akaratát gyakorta kegyetlennek látszik. Szigorú, mert csak úgy tanulhatjuk meg, ha sok oly dolgot vetünk el magunktól, ami előttünk igen értékes volt. A legutolsó lecke ez, mert ha ezt megtanultuk, akkor már alkalmasak vagyunk arra, hogy az önző akarásnak eme világából átplántáltassunk ama világba, ahol csak egy akaratot szeretünk és csak egy akarat teljeseedik.

Akadályok az életben — gránitsziklák, melyeken a gyenge hajótörést szenved; amelyekből azonban az erős lépcsőket készít, hogy általa magasabbra kapaszkodhassék. Többnyire rajtuk áll, hogy mit akarunk tenni az élet akadályaiival.

Ugyanabból a virágból, melyből a méh mézet — a pók mérget szív. A biblia is ilyen virág.

Máson bosszankodni annyit tesz, mint az ő bűneit magamon megbüntetni.

A bőtt a Szentlélek által való lángragyújtás célját szolgálja. Egy száraz fa hamarabb ég, mint a nedves. A száraz kanóc fogja fel a szikrát, nem pedig a nedves.

Az emberi gyarlóságnak a «nagy emberek» is részesei: másképen — nekik csak a fejük emelkedik ki, de lábuk szintén a földön van.

Nyomorult ész! ki fénynek hirdeted magad
Vezess csak egy lépésnyire,
Nem kérdem, hogy ki leszek?
Csak azt mond meg, hogy mi vagyok
S miért vagyok? (Pelófi.)

A jó tanító nem kívánja, hogy a tanuló rögtön olyan szépen tudjon írni, mint ő maga, de azt megköveteli, hogy előírása figyelembe legyen véve. Így tesz az Úr is mivelünk.

Hírek a nagyvilágból.

80 millió égitesttel többet láthatni a nemrégiben felállított új teleszkóp által, mint ez eddig lehetséges volt. Szabad szemmel körülbelül 5000 csillagot látunk; egy tizenhatszoros nagyítással azonban már 219 milliót. Eddigi legnagyobb csillagvizsgálón 320 milliót lehetett látni, melyet a most felállított 400 millióra növelt. Ezen elképzelhetetlen számok a mi Istenünk dicsőségét és nagyságát hirdetik a végtelen és kikutathatatlan világegyetemben. Zsolt. 19, 1.

Az amerikai majompör védője, Bryan Vilmos, hirtelen meghalt. Ő védte a Bibliát a daysoni pörben a darvinisták támadásaival szemben. A methodista egyháznak volt a tagja s többször volt amerikai elnökjelölt is. Nyíltan hirdette a Bibliai igazságot, hogy az embert Isten teremtette; Éva Ádám oldalbordájából alkottatott, hogy a vízözön valóság volt stb.; midőn azonban azt kérdezték tőle, hogy hiszi-e, hogy a hat teremtés napja valódi hat nap volt-e vagy sem, akkor azt felelte, hogy véleménye szerint ezek nem napok, hanem hosszú, határozatlan időközök. Ebben tehát nem képviselte a bibliai igazságot, hiszen Isten maga a hatnapos teremtéssel indokolja a hetedik megszentelését. (2. Mózes. 20.)

Egy baptista ujság írja, hogy az Egyesült Államokban a protestánsok száma 48.224,014, a

katolikusoké pedig 18.260,793. A protestáns egyházak között első helyen állanak a methodisták 8.443,268 taggal, második helyen állanak a baptisták 8.189,448 taggal. Milliókra menő magas számok ezek, mintha csak a mi államegyházaink kimutatását olvasnók. Azonban hány igazi keresztény van ezen milliókból, akik valóban a föld sója és a világ világossága! Attól félünk, hogy akkor a milliók ezrekké zsugorodnának össze.

Világkonferenciára gyűltek össze aug. 19-én az összes protestáns egyházak képviselői Stockholmban. A konferencián a görögkeleti és anglikán egyházak is képviseltették magukat, sőt a róm. kath. egyház képviselői is résztvettek a konferencián, ha egyelőre még csak vendégek gyanánt is. Ez ismét egy lépés előre, hogy eljőjön az idő, amikor ezek egy közös terv szerint léphetnek fel Isten népe ellen, amely megőrzi Isten parancsolatait!

Cionista kongresszus volt Bécsben véres tüntetések kíséretében. Legfőbb tárgy a palesztinai zsidó telepítés volt. Támadták az angol kormányt, amiért az eddigi zsidó kormányzó helyett keresztényent nevezett ki Plumer lord személyében és mert állítólag az araboknak kedvez, s a zsidók csak nagy nehézségek árán tudnak telkekhez jutni. Támadták a palesztinai gazdag zsidókat is, akik a segítségükre szoruló hitsorsos munkásokat kifosztják és éhbérért dolgoztatják. Az volt a benyomás, mintha a mozgalom kátyúba jutott volna. Mi tudjuk, hogyha fel is tudnak még mutatni valami részleteredményt, álnuk — zsidóország, zsidó templomokkal — sohasem fog megvalósulni. Erről kezeskednek az Ur Jézus szavai.

Vasárnap megünneplése szempontjából Svájcban a Glarus Kanton azt is megtiltotta, hogy vasárnap az autók közlekedjenek területén. Ilyen szigorítások fognak elvezetni a lelkiismereti szabadság elfojtásához!

A nagyszakácsi csoda ügyében küldöttség jött Budapestre, mert megtiltották a kápolnaépítést azon a helyen, ahol állítólag megjelent Szűz Mária a gyermek Jézussal a karján. Egy katolikus bizottság megállapította, hogy az egész dolog hazugság és csalás. A nép azonban — amelyet a könyvek, tanítások és szertartások már előbb ezen hamis ösvényre vezettek — nem akar most hinni vezetőinek s mindennek dacára csapatostól zárandokol a csoda színhelyére.

Kivonat Fulton J. atyafi leveléből, aki az

ausztráliai területnek előjárója: Áldásos időt töltöttem az Uj Hebridákon. Ez volt a legmozgalmasabb két hónapom, melyet valaha a misszióterületeken töltöttem. 700 mérföldet utaztam a kis misszióhajón. Az úton nagyszerű alkalmam nyílt látni, milyen a legsötétebb pogányság és hogy mit tesz Isten az emberek érdekében, hogy őket a sötétségből a világosságra vigye. Valóban, esodálatos munkát végeznek Istennek szolgálói e területen. Szépszámú munkáscsoportunk van itt. Minden kedvezően halad előre és munkájukat eredmény koronázza. Malekula szigetén izgalmas élményünk volt. Éppen ott tartózkodtam a szigeten, midőn egy testvérünket egy busman férfi meglötte és súlyosan megsebesítette. Reméljük, hogy ez a hű ember, aki egyike a legjobbaknak, nemsokára felépül. Elvittük a francia kórházba, ahol a doktor kedvezően nyilatkozott állapota felől. Smith atyafi most költözik egyenesen a vad kannibálok kerületébe. Ónéki is szüksége van Isten népének imáira.

Szemelvények az októberi katolikus nagygyűlés eseményeiből. Az október elején tartott nagy katolikus eucharisztikus kongresszus látogatottabb volt, mint valaha. A társadalom minden rétege mozgósítva volt. A kérdés azonban az, hogy mennyit javított ez az összejövétel az emberek; hogy midőn nagyobb hűséget fogadtak egyházuknak, fogadásukba beleértették e Istennel szembeni kötelességüket is. Egynéhány az elhangzott beszédekből kiragadott idézet világítja meg legjobban a tárgyat, mely körül a kongresszus forgott.

A nuncius beszédéből: «Igen, történelmi ez a gyülekezet, mert ebből a gyűlésből indulnak el a katolikusok egyre jobban tömörülve és meg-edződve, egyedül vagy rokonerőkkel társulva, — amint ezt a taktika parancsolja — hogy új erkölcsi értékeket hódítsanak.»

«Köszöntlek benneteket annak nevében, aki engem küldött, aki már előbb szeretett titeket, mint én: Jézus Krisztus helytartójának nevében.»

«Tudom, hogy Krisztus Urunk három legfőbb megjelenési formájában: az Oltári Szentségben, a pápaságban és a szegényekben nemcsak uralkodik közöttetek, hanem naponként tapasztal mély hódolatot, áhitatot és nagylelkűséget.»

«Am sérteném buzgóságtokat, ha elhallgatnám, hogy az élő helytartóban jelenlevő Krisztus csak akkor uralkodik teljesen a földön, ha minden lélek elismeri a pápát, mint közös atyát, ha mind-

nyájan főpapi széke köré sereglenek, ha egy akol lesznek, egyetlen pásztor vezetése alatt.»

«És most, kedves katolikusok, magától jön a következtetés; ti már értitek is: egyesüljünk Krisztus Urunkkal minél gyakrabban a szent áldozásban. Hódoljunk egyre jobban Krisztus földi helytartójának; iparkodjunk, hogy jó példánk és imánk révén minél többen csatlakozzanak azok soraihoz, akik őt mint atyjukat tisztelik és szeretik.»

Korunk és feladatunk.

A megváltás terve közvetlenül befejezése előtt.

Minden oldalról egyre halmozódnak azok a jelek, melyek azt bizonyítják, hogy a megváltás terve befejezéséhez közeledik. Egy óriási hatalom kíséri ezen befejezési munkát.

«Abban az időben, midőn a megmentés munkája befejeztetik, nagy szomorúság következik el a földre s a nemzetek megharagusznak egymásra, de visszatartatnak, nehogy akadályozhassák a harmadik angyal munkáját. Ez időben jó el a késői eső, azaz az Isten színe elől való felüdülés, hogy még nagyobb erőt kölcsönözzön a harmadik angyal hangos szavának.» Tap. és lát. 77. old.

A földön uralkodó bizonytalan állapottal és politikai zavarokkal kapcsolatban egy rövid ideig tartó béke említettik meg. A látszólagos béke eme idejére következik az utolsó világháború. «Még egyszer szemlélhettem a föld összes lakóit s látám, hogy minden a legnagyobb zavarban találtatott. Mindenütt a harc, a háború, a vérontás, az éhség és betegségek dühöngtek... Majd elhalt az emberek szíve a bekövetkezendő dolgok várásától.» Biz. I. köt. 268. old.

Midőn Európában kinyilvánították újra a békét, a népek azt remélték, hogy egy szövetségben tömörülhetnek és újra biztosíthatják a békét. Ám ha kitör az utolsó háború, a békébe vetett minden remény eltűnik örökre. Az emberek akkor majd elhalnak a félelemtől.

A két háború közötti kis békeidőt azért adta az isteni gondviselés Isten népének, hogy az a rávárakozó feladatokat befejezhesse. Ez a feladat pedig abból áll, hogy a világgal közölje az utolsó kegyelmi üzenetet s hogy azon büntető ítéletekre figyelmeztessék a világot, amely egyre közelebről fenyegeti az emberiséget. Ebben az időben jó

el a késői eső, illetve az Úr színe elől való fel-
 üdülés, hogy annál nagyobb erőt kölesönözzön a
 harmadik angyal hangos szavának.

Ha majd Isten kiárasztja lelkét gyülekezeteire
 és minden egyes tag egy buzgó misszionárius lesz,
 akkor aránylag rövid idő alatt be lehet fejezni a
 figyelmeztetés és a lélekmentés nagy munkáját.

A ~~szóval~~ való leszámolás csakhamar befejeztetik.

«Ma még hibátalan pontossággal vezet Isten
 könyvet a népek bűneiről. Kontójuk mindaddig
 nyitva marad, amíg a bűnbánatra való felszólítás,
 amíg az isteni kegyelem ideje tart. Mihelyt azon-
 ban azt a nagyságot éri el a bűnlajstrom, amelyet
 Isten számára megszabott, kezdetét veszi az isteni
 harag ideje. Ekkor lezárják a «tartozik» rovatot s
 megszűnik az isteni kegyelem.» Biz. V. köt.
 208. old.

Isten lelke visszavonul a földről.

«A gyors egymásutánban teljesedésbe menő
 jelei az időnek bizonyítják, hogy Krisztus eljövete-
 le immár közel van. Ünnepeyesek és jelentőség-
 teljesek azok a napok, amelyekben mi élünk. Már
 ma is tény, hogy Isten lelke visszavonul a föld-
 ről. Már ma is csapások és ítéletek érik utól az
 isteni kegyelem megvetőit. A szárazon és vizen
 egyre szaporodó balesetek, a társadalom bizonyta-
 lan helyzete, valamint a háborus hírek, mind csak
 még nagyobb események előfutárjai.

A gonosz eszközei közös munkára egyesítik
 erőiket. Így készülnek fel az utolsó nagy döntő
 küzdelemre. Csakhamar nagyjelentőségű változások
 mennek végbe a világban s ezen utolsó mozgalmak
 nagyon gyorsan mennek végbe.» Bizonyosságok,
 2. köt. 319. old.

Jövendölések.

33 évvel ezelőtt, midőn az emberek azt hit-
 ték és vallották, hogy a nemzetek többé nem
 emelnek fegyvert egymás ellen s nem lesznek többé
 háború, az Úr a következő határozott intelmet
 adta: «A vihar már közeledik s dühét készen kell
 várniuk. Alázkodjunk meg Istenünk előtt és hig-
 yünk a mi Urunk Jézus Krisztusban. Az Úr rette-
 netes megrázkódtatást hoz a földre. Mindenfelé
 nyugtalanság uralkodik. Sok ezer hajó taszítatik
 a tenger fenekére. Egész hajórajok pusztulnak el
 s milliónyi emberélet esik áldozatul.

Váratlanul tűzvész üt ki és nem lehet eloltani.
 A föld díszes palotasorai a lángok martalékává
 esnek. Mind gyakoribbak lesznek a vasúti szeren-
 csétlenségek. A nagy közlekedési vonalakon min-
 dennaposak lesznek az összeütközések, melyek sok
 emberéletet követelnek áldozatul. A vég közel van
 s a próbatétel ideje csakhamar elmulik.» Signs of
 the Times, 1890 márc. 21.

29 évvel ezelőtt ezeket mondá nekünk a jövén-
 dölés lelke: «Már közeledik az az idő, midőn az
 emberiség történetének végleges döntése bekövet-
 kezik. Akkor majd feszülten és nagy aggodalom-
 mal várják az isteni kormányzás minden egyes
 rendszabályát, gyors egymásutánban látogatják a
 földet Isten ítéletei: tűzvész, vízáradás, földrengés,
 háború és vérontás. Óh, vajha felismernék az em-
 berek meglátogatásuk idejét.» Biz. IX. köt. 97. old.

1904-ben a következő jövendölés adatott né-
 künk: «A különböző népek között csakhamar rette-
 netes nyugtalanság tör ki, amelynek nem is lesz
 többé vége mindaddig, amíg Jézus el nem jön. . . .
 Isten ítéletei előttünk állanak. A háborúk, háborus
 hírek és izgalmak, a tűzvész és vízáradások folytán
 fellépő szerencsétlenségek mind azt bizonyítják,
 hogy immár elközelített annak a nagy szomorúság-
 nak ideje, amely a vég idejéig csak állandóan foko-
 zódik. Nincs veszíteni való időnk. A háború szelleme
 izgalomba hozta az egész világot.» Review and
 Herald, 1904. nov. 24.

Öt évvel később, tehát 1909-ben ünnepeyesen
 felszólítottak a generálkonferencián egybegyűlt
 delegátusok, hogy lelküket és szívüket készítsék elő
 kellőleg azon nagy nyomorúság és harc kiállítására,
 amely a különböző nemzetek között most már nem-
 sokára kitör. Az üzenet a többek között ezeket
 mondta: «Nemsokára oly küzdelem és szorongatta-
 tás veszi kezdetét a népek között, aminőt most
 még elképzelni sem tudtok.» General Conference
 Bulletin, 1909. 57. old. Ezen jövendölés kinyilat-
 koztatása után öt évre kitört a nagy világháború.

Ugyanezen időre vonatkozólag a következőket
 közölték velünk: «Az igazság hirdetése és terjesz-
 tése érdekében az egyik helyről a másikra való uta-
 zás csakhamar életveszedelemmel lesz egybekötve
 jobbról és balról. Majd minden elgondolható módon
 elzárják Isten követőinek útját, hogy ne végezhes-
 sék többé azt a munkát, amelyet ma még akadály-
 talanul végezhetnek el. Erre ez az intelem követ-
 kezik: «Erősen el kell magunkat határozni, hogy
 a munkát lankadatlan buzgalommal folytatjuk s

amely gyorsan csak lehetséges, támadva nyomulunk előre. . . . Ma még szabadon közölhetjük a világgal intő üzeneteinket, de csakhamar oly állapotok lesznek, midőn ez a munka sokkal nagyobb nehézségekbe ütközik, mint azt bárki gondolná.» Biz. IV. köt. 22. oldal.

«Amit a gyülekezet a béke, nyugalom és jólét napjaiban megtenni elmulasztott, azt a legnagyobb veszedelmek és nyomorúság között kell pótolnia. Azokat az intelmeket és figyelmeztetéseket, melyeket világiás közömbösség és nemtörődömség folytán visszatartottunk, majd az ellenség legdühösebb ellentállása mellett leszünk kénytelenek hirdetni.

«A gyülekezet tagjai egyenként tétetnek próbára. Oly helyzetbe kerülnek, midőn kénytelenek lesznek bizonyosságot tenni az igazság mellett.» Biz. V. köt. 463. oldal.

A nagy reformmozgalom és a munka.

A jövendölések lelke, midőn egyrészt élénk tárja a nagy nyomorúságot, mely a föld népei között uralkodik, egyttal bemutatja, hogy ugyanakkor Isten népe között egy hatalmas reformmozgalomnak kell végbemenni.

«Nagyon mély benyomást gyakoroltak ram azok a képek, melyek legutóbb egy éjjelen vonultak el szemem előtt. Ugy látszott, hogy sok helyen egy nagy mozgalom, egy ébredés ment végbe. Testvéreink hallgattak Isten szavára és csatasorba szálltak. Isten egy alapos reformációra szólítja fel azokat, akik magukat Isten szentlelkének vezetésére akarják bízni. A legveszedelmesebb idők állanak előttünk és Isten minden egyes hűséges gyermekét felszólítja, hogy lépjenek a tűzvonalba. Szentelje hát magát minden egyes lélek ma sokkal teljesebben Isten ügye előmozdításának, mint ezt az előző években tette. Nem kíván-e tőlünk a Szentírás egy az eddiginél sokkal tisztább és szentebb munkát?» Gen. Conf. Bulletin, 1913. május 19.

«Éjszakai látomásokban egy nagy reformációs mozgalmat láték Isten népe között. Sokan magasztalták Istent. Betegek gyógyultak meg és egyéb csodák történtek. Százak és ezrek vállalkoztak arra, hogy családokat látogassanak meg, melyek előtt feltárták az üdvösség útját. Isten lelkének ereje sok szívet meggyőzött az igazságról és az igaz megtérés lelke nyilatkozott meg. Az igazság üzenetének hirdetése előtt mindenfelé megnyitlak az ajtók. Ugy látszott, mintha egy mennyei befolyás az egész föl-

det megvilágította volna. Nagy áldásban részesültek Isten alázatos és hűséges gyermekei.» Biz. IX. köt. 126. oldal.

«Ebben az időben — az elhatalmasodó igazságtalanság napjaiban — egy új élet, a minden élet forrásából fakadó élet hassa át azokat, kiknek szívét Isten iránti szeretet hatja át.» Ugyanott, 44. oldal.

Nagy erő kíséri az utolsó intő üzenetet.

«Az evangélium nagy munkájának befejezését ugyanolyan erő kíséri, mint amely kezdetben jellemezte. Azok a jövendölések, amelyek a korai eső, illetve az evangélium megindulása alkalmával mentek teljesezésbe, ismét teljesezésbe mennek az evangélium lezárásánál — a késői eső alakjában. . . . Istennek szolgálói ragyogó és szent buzgalomtól sugárzó arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy a menny üzenetét hirdessék. Ezer és ezer hang terjeszti az üzenetet az egész föld kerekességén. Csodák történnek, betegek gyógyulnak meg s csodák és jelek kísérik a hívőket.» A nagy küzdelem, 693. 694. oldal.

«Ha majd eljön a szomorúság ideje, sokan a legnagyobb bajok és akadályok ellenére, melyeket Sátán csaló jelei idéznek elő, helyesen határoznak. Egy egész sereg toborzódik össze oly állhatatos hívőkből, akik az utolsó megpróbáltatásban oly szilárdan állják meg helyüket, mint egy szilárd kőszikla.» Review and Herald.

«Az az idő, amelyben Isten pusztító és romboló ítéletei látogatják meg a földet, a kegyelem ideje léssen mindazok számára, akiknek még nem nyilt alkalom arra, hogy az igazságot megismerjék.» Biz. IX. köt. 97. oldal.

Minden egyes gyülekezeti tag egy missziómunkás.

«Isten próbára teszi gyülekezete odaadását, megvizsgálja, hogy gyülekezete kész-e magát Szent lelke vezetésének alávetni. . . . Emeljük magasra az igazság zászlaját. Isten lelke már munkálkodik az emberek szíven s akik magukat alávetik befolyásának, azok megannyi világító fáklyái lesznek a világnak. Mindenütt látjuk, amint tovább sugározatják azt a világosságot, melyet elnyertek ép úgy, mint az első tanítványok tették ama pünkösdi napján, midőn kiáradt rájuk Isten lelke. Miközben a rájuk bízott világosságot ragyogtatják, mind több és több részt nyernek el a Szentlélek erejéből.»

Isten szolgálat céljából ajándékoz meg bennünket lelkével.

Senki se várja tunya tétlenségben a Szentlélek általi keresztséget. Isten szolgálat céljából adományozza lelkét. Ha majd a gyülekezeti tagok Isten parancsát követve előre mennek az evangélium hirdetésében, alá száll rájuk és áthatja őket Istennek Szentlelke és képességekkel, lelki erővel ajándékozta meg őket.

«Minden egyes őszintén megtért léleknek az lényen legfőbb vágya, hogy másokat is kimentsen a sötétségből és tévedésekből és másokkal is megismertesse Jézus Krisztus csodás világosságát. A Szentlélek nagy kiárasztása, amely fényével beragyogja az egész földet, csak akkor következik be, midőn egy megvilágított nép leszünk, amely személyes tapasztalatából tudja, mit jelent Isten munkatársává lenni. Ha teljes szívünkben Krisztus szolgálatának szenteljük magunkat, ezen tény Isten lelke határtalan kiárasztásával veszi tudomásul. Ez azonban mindaddig nem történhetik meg, amíg a gyülekezet tagjainak nagyrésze vonakodik együttműködni Istennel.» *Review and Herald*, 1896 július 21.

«Ha majd élőnek bizonyul a gyülekezet a Krisztusért kifejtett munkában, Isten imáinak meghallgatásaképpen kiárasztja rája Szentlelkét . . . Akkor megnyílnak majd az ég csatornái, hogy alááradhasson reánk a késői eső.» *Rev. and Herald*, 1890 febr. 25.

«Ha a gyülekezet tisztára mossa magát a restség és gondatlanság vádjától, akkor kegyelemben nyilatkozik meg kebelében Istennek Szentlelke. Isteni erő nyilatkozik meg kebelében. A gyülekezetnek alkalma lesz látni a seregek Urának gondviselő ténykedését.» *Bizonyságok*, II. köt. 43. old.

Személyes munka.

«Személyes erőmegfeszítésekkel végezhetjük csupán az emberek között azt a munkát, amely a mai korban ránk bízott.»

«Oh bárcsak munkához látnának mindazok, akik az igazságban hisznek. Végezzétek azt a munkát, amely éppen legközelebb van hozzátok. . . . Ha gyülekezeteinknek tagjai felkerekednének, hogy minden tőlük telhetőt megtegyenek, ha minden erejüket és idejüket arra használnák fel, hogy minél több lelket mentsenek meg Jézusnak, akkor majd látnák, hogy mily sokan hagyják el Sátán hadseregét és

Krisztus zászlaja alá gyülekeznek. Ha népünk azon világosság értelmében cselekedne, amely ezen tanításban van kifejezve, akkor csakhamar meglátnók Istenünknek üdvösségét.

Csodálatos ébredés követi ezt. A bűnösök megtérnek és számos lélek csatlakozik a gyülekezetekhez. Ha szívünk minden érzelme eggyé lesz Krisztussal, ha életünk összhangban lesz elveivel és tanításaival, akkor majd miránk is kiárad az a lélek, amely ama pünkösdi napján az első tanítványokra kiáradt.» *Bizonyságok*, II. köt. 48. old.

Tanítások az első tanítványokról.

«Menjetez szét az egész világba és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.» (Márk 16, 15.) Így hangzott az a megbiztatás, amelyet Jézus tanítványainak és gyülekezete tagjainak adott. Az Üdvözítő a legteljesebb bizalommal viseltetett irántuk és meg volt győződve róla, hogy a rájuk bízott feladatot hűségesen elvégzik. Ez elegendő kiviláglik azon feleletből, amelyet azon kérdésekre adott, melyben a világ végének és eljövételének előjeleit tudakolták tőle. Az Ur Jézus így felelt: «Hirdettetni fog Isten országának evangéliuma az egész világon, bizonyosággal minden népnek és akkor jó el a vég.» (Máté 24, 14.)

A mester ígéréteiben bízva a tanítványok Jeruzsálem városában gyülekeztek, hogy ott várják be az isteni ígélet teljesülését. A legmélyebb magabizallság tíz napját töltötték itt. Kiküszöbölték a véleménykülönbségeket és a legszorosabb keresztényi közösségben egyesültek egymással. A tíz nap elteltével Isten teljesítette ígéletét a Szentlélek legcsodálatosabb kiárasztása által.» *Biz. VIII. köt. 15. old.*

«Isten Szentlelkének befolyása alatt a bűnbánat és megtérés szavai és a megbocsátott bűnök feletti örömjongásból fakadó dicsénekek hangjai hangzottak el ama helyen.» *Ugyanott*, VII. köt. 31. old.

«A Szentlélek csak akkor áradt ki rájuk, midőn a tanítványok között a legteljesebb egység uralkodott s midőn már nem törekedtek többé a legmagasabb polcra. Egy szív, egy lélek voltak mindnyájan. Minden nézeteltérést kiküszöbölték. Elmondatik nekünk, hogy miután a tanítványok ilyen módon lelki előkészületet megtettek, a Szentlélek fogadására, nem önmagukra kérték Isten áldásának kiárasztását. A lelkek megmentése lebegett szemek előtt.

A reggeli dicséret naptára az 1926. évre.



„Egy dolog szükséges...”

Reggeli dicséret
1926.

Kiadónk a nagy szükségre tekintett, midőn anyagi áldozatok árán is egy oly naptárral látott el bennünket, mely kiállításban és tartalomban a külföldi reggeli dicséretnek színvonalán áll.

A címkép kettős színnyomású képen Jézust és a két bethániai nővért ábrázolja. A füzet alkalmas ajándékot képez mindenki részére.

Ára 10,000 korona.

Kérjük a megrendeléseket egybe gyűjteni s a gyülekezet misszióegyesülete útján még december havában a kiadóhivatalnak beküldeni.

Értesítés.

Valamennyi testvérünknek és gyülekezetnek jelen sorainkkal tudomására hozzuk, hogy november hó 1-től kezdve az Énekes könyv és a „Tapasztalatok és látomások” (E. G. White) című könyv árát leszállítottuk és pedig az Énekes könyv árát 100,000 korona helyett **80,000** koronában, a „Tapasztalatok és látomások” c. könyv árát pedig 60,000 korona helyett **40,000** koronában állapítottuk meg.

Ezen árakat azért szállítottuk le, hogy minden régi, valamint újonnan belépő gyülekezeti tagnak lehetővé tegyük ezen fontos, a gyülekezeti életben nélkülözhetetlen könyveknek a beszerzését. Kérjük ezért szives rendeléseket.

Valamennyi misszió elöljáró és gyülekezeti vén tudomására hozzuk, hogy 1926-tól kezdve a régi missziójelentések helyébe újakat vezetünk be. Ezen missziójelentések nyomtatás alatt vannak és 100 lapot tartalmazó blokkokban állítjuk elő.

Miután a jelzett időtől kezdve úgy a gyülekezetek, mint egyesületek negyedévi missziójelentésének megfelelően készülnek az új nyomtatványok is, kérjük az összes gyülekezeteket, hogy az új esztendő előtt a blokkokat megrendelni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal.

Felelős szerkesztő: MICHNAY LASZLÓ
Kiadja

H. N. ADVENTISTÁK MISSZIÓ-TÁRSULATA
MAGYARORSZÁGI UNIÓ